

'Behalve mooie herinneringen, hebben we als gezin ook een hechtere band met elkaar gekregen.'

OP *wereldreis* MET EEN JONG GEZIN

Marieke (37) is getrouwd met Jan (33) en moeder van Marleen (5) en Jelle (1). Ze werkt als docent in het hoger beroepsonderwijs. Afgelopen winter maakte zij met haar gezin een wereldreis naar Nieuw-Zeeland en verschillende Aziatische landen.

Tekst Christine Steenks | beeld Elisabeth Ismail

"Toen ik na de geboorte van ons zoontje weer ging werken, had ik spijt dat ik geen ouderschapsverlof had opgenomen. Nadat duidelijk werd dat Jan en ik dit beiden als aaneengesloten periode konden opnemen, besloten we om wat langer en verder op reis te gaan.

Via Bali reisden we naar Nieuw-Zeeland en vervolgens terug naar Indonesië, Maleisië en ten slotte Singapore. We wilden niet alleen toerist zijn, daarom hebben we drie weken geholpen in het kinderdorp van Ronny en Kay Heyboer in Indonesië. We hebben veel gezien, maar moesten natuurlijk wel rekening houden met onze kinderen. Reizen ging met Marleen, onze toen 4-jarige dochter, heel gemakkelijk. Met Jelle, een bijna 1-jarig, beweeglijk jongetje, ging het steeds beter.

Wie zijn blij dat we deze kans kregen. Behalve mooie herinneringen, inspiratie en nieuwe energie hebben we als gezin ook een hechtere band met elkaar gekregen; en met God! Alle ontmoetingen, gebeurtenissen en keuzes stimuleerden ons intensiever te bidden en Gods leiding te zoeken. Hij gaf ons tijdens deze reis ook inspiratie en een nieuwe visie voor het vrijwilligerswerk dat wij in onze woonomgeving doen.

Er waren spannende momenten: een geannuleerde vlucht, onverwacht een visum moeten regelen, in een uitgebouwde

kano de zee op, spinnen en sprinkhanen in maatje XL. Maar in die dingen kon ik mezelf wel overwinnen. In het kinderdorp liep ik vooral tegen mijn grenzen aan. Terwijl Jan praktische klussen deed, miste ik een passende taak en voelde me soms nutteloos en 'opgesloten' met mijn eigen kinderen. De uitdaging van deze reis zat voor een deel ook in mezelf. De kinderen hebben ook hun grenzen verlegd. Jelle letterlijk door te leren lopen. Marleen in het zwembad en door flinke wandelingen in de bergen. Ook overwon ze haar verlegenheid en sprak steeds vaker mensen aan in het Engels.

'Waar maak ik me in Nederland eigenlijk druk om?'

Voor ons allemaal was het verrijkend te zien hoe anders het leven kan zijn. Wij zijn vaak druk met wat we willen met ons leven. Aziaten nemen het zoals het is. Dan denk je wel: waar maak ik me in Nederland eigenlijk druk om?"

Marieke maakte een wereldreis met haar gezin

'We vierden hier vaak vakantie, maar dat is echt anders dan er wonen.'

Erzsébet woont tijdelijk met haar gezin in Nederland

'IN NEDERLAND KRIJGEN KINDEREN veel ruimte'

Erzsébet Urbanné-Harkai (33) is getrouwd met Gyuri (35) en moeder van baby Gyuri Robert. Drieënhalf jaar geleden kwamen zij vanuit Hongarije naar Nederland om hier een aantal jaren te wonen en te werken.

"We twijfelden niet over deze stap. Veel vrienden wonen ook over de grens. Het is een investering in onze toekomst en een ervaring voor het leven. Nederland is voor ons niet onbekend. Mijn ouders hebben er veel vrienden, zelf studeerde ik Nederlands en werkte bij Nederlandse bedrijven. We vierden hier vaak vakantie, maar dat is echt anders dan er wonen. In het begin was het zwaar. Ik spreek de taal, we hebben contacten, maar je mist je familie.

Binnen twee maanden had ik een baan. Op mijn werk verbaasde ik me over een aantal opvallende cultuurverschillen. Vooral in de omgang met vrouwen. Ik was gewend dat je als vrouw wordt voorgelaten als de lift opengaat of wanneer je de bus uitstapt. Niemand doet dat hier! Nederlandse mannen zijn niet erg galant, omdat vrouwen dat waarschijnlijk niet op prijs stellen. Zij willen een beetje mannelijk zijn.

Logisch dat dingen hier anders gaan, ook in de kerk. In Hongarije gaan we netter gekleed naar de kerk. We hebben veel minder variatie in kerkgenootschappen. Het zijn vooral uiterlijke verschillen; in de geloofsbeleving herken ik me wel. Binnen Europa zijn cultuurverschillen niet overdreven groot. Even ben je verbaasd, maar ook weer snel gewend. De eerste keer dat wij in november al een kerstboom in huis zagen staan, zijn we omgekeerd om te checken of we dat goed hadden gezien! Bij ons komt de kerstboom pas 24 december

in huis. Sinterklaas kennen wij ook. Hij brengt snoep en fruit; grotere cadeaus komen met Kerst. Wij hebben een paar Nederlandse gewoonten overgenomen, zoals veel fietsen en 's avonds warm eten.

'Mannen zijn niet erg galant, omdat vrouwen dat waarschijnlijk niet op prijs stellen'

"Wij zijn hier tijdelijk. Als Gyuri naar school moet, gaan we terug. Hij krijgt een - conservatievere - Hongaarse opvoeding met duidelijke grenzen: dit mag wel, dat niet. In Nederland krijgen kinderen veel ruimte. Nederlandse ouders ergeren zich niet snel aan het gedrag van hun kinderen. In het openbaar vervoer zijn kinderen vaak erg luidruchtig zonder dat iemand er iets van zegt. Als mijn kind dat zou doen, zou ik me irriteren omdat zulk gedrag in Hongarije niet wordt geaccepteerd. Ik kies liever voor de Hongaarse opvoedstijl."